U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025) na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Liberci**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 14 EC 276/2010, o 15 000 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **UPC Česká republika, a. s.**, IČ 00562262, se sídlem v Praze 4, Závišova 5, a žalovaného **V. H.**,

t a k t o :

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 14 EC 276/2010, o zaplacení smluvní pokuty ve výši 15 000 Kč za nevrácení vypůjčeného zařízení, **j e** soud.

II. Usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 22. 4. 2011, čj. 14 EC 276/2010 – 26, **s e z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 20. července 2011 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi Českým telekomunikačním úřadem a Okresním soudem v Liberci, ve věci žaloby o zaplacení částky 15 000 Kč s příslušenstvím, vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 14 EC 276/2010.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně uzavřela s žalovaným dne 20. 11. 2008 smlouvu o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací č. 2174928-0, jejíž součástí byly Všeobecné podmínky. Podle článku 3 a násl. těchto podmínek vyúčtovala žalobkyně žalovanému smluvní pokutu ve výši 15 000 Kč za zapůjčené a nevrácené zařízení.

Protože žalovaný smluvní pokutu ve výši 15 000 Kč ani po výzvě upomínkou neuhradil, podala žalobkyně dne 31. 8. 2010 u Okresního soudu v Liberci návrh na vydání elektronického platebního rozkazu a navrhla, aby okresní soud uložil žalovanému zaplatit uvedenou částku jako smluvní pokutu a nahradit náklady soudního řízení.

Okresní soud v Liberci usnesením ze dne 22. 4. 2011, čj. 14 EC 276/2010 – 26, řízení o žalobě podle § 104 odst. 1 o. s. ř. zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích"), rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popř. uživatelem na straně druhé, Český telekomunikační úřad, přičemž smluvní pokuta je soukromoprávním institutem. Jde o způsob zajištění závazku, jehož účelem je zpravidla peněžitá transakce za porušení nebo nesplnění smluvní povinnosti. Při posuzování pravomoci k rozhodování sporu na úseku elektronických komunikací jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, nelze odděleně posuzovat vztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu. I o smluvní pokutě je tedy oprávněn rozhodnout orgán, který je příslušný k rozhodnutí sporu o porušení povinnosti, na jejímž základě nárok na smluvní pokutu vznikl. Odkázal přitom na rozhodnutí zvláštního senátu sp. zn. Konf 38/2009 ze dne 14. 9. 2009. Usnesení nabylo právní moci dne 13. 5. 2011.

Následně podal Český telekomunikační úřad návrh na řešení kompetenčního sporu ve věci povinnosti žalovaného uhradit smluvní pokutu 15 000 Kč za nevrácení zapůjčeného zařízení. V předmětné věci specifikovala žalobkyně svou pohledávku jako smluvní pokutu za nevrácená zařízení MODEM SA EPC2203 (EM001E6B114F11), STB BOX STB HANDAN 5000 (0744BAW11SM07220) a STB BOX DVR HANDAN CV 6000 (0884BBF29DS00379) do 7 dnů od data ukončení smlouvy podle čl. 3 všeobecných podmínek. Navrhovatel se domnívá, že je oprávněn rozhodovat ve věcech elektronických komunikací pouze spory o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících; ujednání o povinnosti zaplatit smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení přitom takovým ujednáním není. Jedná se o soukromoprávní vztah mezi účastníky a z toho důvodu je k rozhodování příslušný Okresní soud v Liberci, nikoli správní orgán. Odkázal přitom na usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 7. 2009, sp. zn. Konf 50/2009, týkající se obdobného smluvního ujednání.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Smluvní pokuta je typickým soukromoprávním institutem; jde o způsob zajištění závazku, jehož účelem je zpravidla peněžitá sankce za porušení či nesplnění (smluvní) povinnosti (§ 544 odst. 1 o. z.). Při posuzování pravomoci k rozhodování sporů na úseku elektronických komunikací, jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, je však nutné především vycházet z charakteru povinnosti, která byla porušena. Vztah mezi

porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je totiž vztahem příčiny a následku, které nelze posuzovat odděleně; existence porušení povinnosti je přitom určující pro existenci nároku na smluvní pokutu, nikoliv obráceně. O smluvní pokutě tedy bude rozhodovat ten orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti, za něž je smluvní pokuta vymáhána.

Zákon o elektronických komunikacích rozdělil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi ministerstvo a Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Český telekomunikační úřad. Podle § 129 odst. 1 věta prvá zákona rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Předmětem řízení v této věci je však smluvní pokuta za porušení povinnosti vrátit zapůjčené zařízení poté, co byla smlouva ukončena. Výpůjčka věci je běžný soukromoprávní vztah a rozhodování o smluvních sankcích plynoucích z porušení povinností vztahujících se k výpůjčce přísluší soudu. Již ve svém usnesení ze dne 13. 10. 2005, čj. Konf 99/2004 - 5 (publikováno pod č. 1478/2008 Sb. NSS), zvláštní senát uvedl, *že spor o nároky plynoucí z porušení povinnosti vypůjčitele vrátit zařízení sloužící k přijímání signálu digitálního satelitního vysílání, které mu osoba vykonávající komunikační činnost coby půjčitel předala v návaznosti na uzavření smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, není sporem týkajícím se povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě, o němž by měl rozhodovat Český telekomunikační úřad (§ 129 odst. 1 tohoto zákona), nýbrž sporem vyplývajícím ze soukromoprávního vztahu.*

Rozhodování v této věci tedy zákon Českému telekomunikačnímu úřadu nesvěřuje; je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát usnesením dle § 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. rozhodl, že věc, týkající se zaplacení smluvní pokuty, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 22. 4. 2011, čj. 14 EC 276/2010 – 26.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro

správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Liberci pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. listopadu 2011

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu